

مہمنامہ

شماره پہلی و مکمل

آذر ۱۴۰۱

تکسیر زندگانی شد نمود تواند آزادی را داشت

«کاب»

فهرست مطالب:

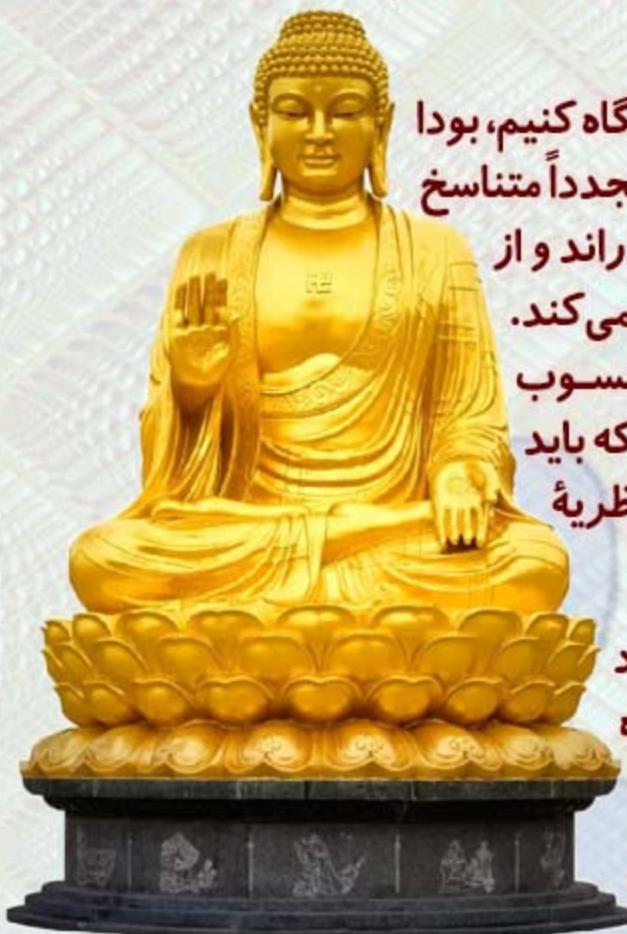
پس از مرگ (بخش چهارم)	صفحه ۳
ایزدبانوی سحر (بخش هفتم)	صفحه ۶
نقاش زندگی (تجربه شبدا)	صفحه ۹
سقراط (بخش پنجم)	صفحه ۱۰
به نام آزادی (بخش نخست)	صفحه ۱۲
نفسانیات (بخش سوم)	صفحه ۱۶
مزاج‌شناسی (بخش دوم)	صفحه ۱۹
درسی از مولانا	صفحه ۲۳

پیش از مرگ (بخش چهارم)

در بخش قبل بخشی از دیدگاه ادیان را نسب به مرگ بررسی کردیم و در این بخش ادامه آن بحث را پی می‌گیریم.

اگر از دیدگاه بودیسم به مسئله مرگ کالبد فیزیکی نگاه کنیم، بودا بیان می‌کند که چهل و نه روز طول می‌کشد تا یک نفر مجددًا تناسخ گردد. در این ۴۹ روز شخص باید چندین دادگاه را بگذراند و از سد آنها عبور کند. بوداراجع به بهشت و جهنم صحبتی نمی‌کند. به عبارتی تناسخ برای بودایی‌ها یک نوع نعمت محسوب می‌گردد. حال باز همان شخص قبلی را در نظر بگیرید که باید چندین دادگاه را بگذراند تا اوراتناسخش بدنهند. این نظریه بودیسم هم مردود است.

از یک طرف آتائیست‌ها متعتقد هستند که خدا وجود ندارد؛ نه بهشتی هست، نه جهنمی. پس تکلیف این گروه چی است؟

وقتی ما بخواهیم در مورد مبحث عالم پس از مرگ صحبت کنیم، ابتدا باید تعریف و فلسفه خداشناسی را

در این مذاهب بدانیم. خدایی که در مذاهب وجود دارد به صورت انسان متصور شده است. رفتارهایش شکل انسانی دارد، عصبانی می‌شود، خوشحال می‌شود. ماباید او را خوشنود کنیم. نباید کاری کنیم تا او عصبانی شود و باید رضایتش را جلب کنیم. این خدا هر بلایی که دلش بخواهد بر سر ما می‌آرود؛ یعنی یک خدای کاملاً دیکتاتور است، ولی ادیان لقب عادل به او داده‌اند. چنین خدایی اصلاً وجود ندارد.

آتائیست‌ها به این مطالب اشاره دارند که می‌گویند که وجود خدا را قبول ندارند. یا سایر کسانی که کلام منکر خدا هستند، چون ایشان این موضوع را حس کرده‌اند. این خدایی که در ادیان و مذاهب ترسیم شده است همانند یک بشر رفتار می‌کند (عصبانی می‌شود، نیاز به این دارد که عبادت شود و باید تملق او را گفت تارضایتش جلب گردد و دیکتاتور است). پس

Coeexist

هم
امنیت

پس از مرگ (بخش چهارم)

این خدا در ذهن انسان زنده است و بشر او را به خاطر نیازهای ماورایی خودش خلقوش کرده و یک خدای دست‌ساز بشر است. پس چنین خدایی اصلاً وجود ندارد.

اگر ما بخواهیم از عالم پس از مرگ چیزی بدانیم اول باید فلسفه خداشناسی مذاهب اصولی را بدانیم. پس می‌رسیم به خدای ادیان؛ الله، یهوه، خدای پدر و ...

خب این مذاهب منابعشان را از تجربیات و مکاشفات پیغمبران خود خلق کرده‌اند. ویل دوران‌ت در تاریخ تمدن یک جمله جالبی دارد. او می‌گوید که اگر ما برویم و سن پیغمبر اسلام که ۶۳ سال بوده را با تمامی احادیث و روایاتی که از ایشان نقل شده است را مقایسه کنیم، باید محمد سه برابر این میزان عمر کرده باشد تا توانسته باشد این همه سخن را بگوید.

این قضیه نه تنها در دین اسلام، بلکه در دین مسیح، بودا و سایر پیامبران نیز اتفاق افتاده است. ما هر مذهب یا مکتبی را که بررسی کنیم این مطلب را می‌بینیم. البته بعضی از ادیان مانند هندوئیسم کاملاً تحریف است. در کتاب راهنمای ادیان زنده جهان توضیح داده شده است که هندوئیسم فقط روش و شیوه زندگی است که شامل مراسم و سنت‌ها است که تبدیل به دین شده است.

مثل‌آبرای ازدواج باید این دعا را خواند یا موقع غذاخوردن باید این آداب را رعایت کرد و فلان دعا را خواند. به همراه تعداد زیادی جشن و مراسم که روزهای مختلف سال به مناسبت‌های گوناگون باید انجام شود. از لحظه تولد شخص نیر تازمان مرگ او و نحوه تدفین نیز مراسم مختلفی تعریف شده است.

این دین نیست و تمامی آن چیزی که ما از ادیان هندوئیسم داریم از اوپانیشادهای است که متعلق به پنج هزار سال پیش هستند. وقتی صحبت‌های کریشنا با آرجنونا در کتاب بهاگاوا دیگیتا بخوانید، کریشنا می‌گوید که من خدا هستم که آمده‌ام و دارم

همانند

پیش از مرگ (بخش چهارم)

به تو (آرجونا) درس می‌دهم؛ یعنی این خدا، یک انسان است.

از همه اینها می‌توان نتیجه گرفت که انسان خالق خدایی است که خودش می‌پرستد، همچنین خالق شیطان نیز همین انسان است. در اصل خداوند هیچ ارتباطی به این خدا و شیطان که زاده دست بشر است، ندارد. ادیان این خدا، شیطان، جهنم و بهشت را ساخته‌اند که فقط مردم را عذاب بدھند و در ترس نگه دارند و یا پاداش بدھند برای جلب رضایت خدا. چیزی به نام رضایت خدا کلاً توهם است.

ادیان همگی بازنویسی شده‌هستند؛ مثلاً دین اسلام از روی دین یهود نوشته شده است و خود یهودیت هم از دین سومریا به وجود آمده است. به عبارتی در طول تاریخ این ادیان از روی یکدیگر کپی و بازنویسی شده‌اند. البته مبحث شخصیت‌هایی مثل محمد، موسی، عیسی و سایر پیغمبرهای این ادیان، جدا است. آنها نیامدند تا که این ادیان را دوباره بازنویسی کنند.

برای مثال محمد پیغمبر اسلام کار بسیار بزرگی در عربستان انجام داد. ویل دورانت می‌گوید که محمد یکی از بزرگان عالم است، چون فرهنگ و نظام اجتماعی را برای اعراب به وجود آورد. در دین اسلام ما می‌بینیم که چه بزرگانی برخاستند؛ افرادی مانند شمس تبریز، مولانا، حافظ و ...

مطهری نویسنده معروف می‌گوید که فقها از ۵۰۰ آیه قرآن استفاده می‌کنند (البته این قضیه در یهودیت هم هست) و آن فقط بخش احکام است. او می‌گوید که آنها فقط این پانصد آیه را می‌شناسند، در حالی که قرآن شامل بیش از شش هزار آیه است. خب، فرض کنید ۵۰۰ آیه و ۵۰۰ تا قانون و حکم شرعی. ۵۰۰ تا قانون برای مردم گذاشته شده که این کار را بکن و آن کار رانکن و اگر نکنی خدا از دست ناراضی است.

(جشن هشتم)

ایزد بانوی سحر

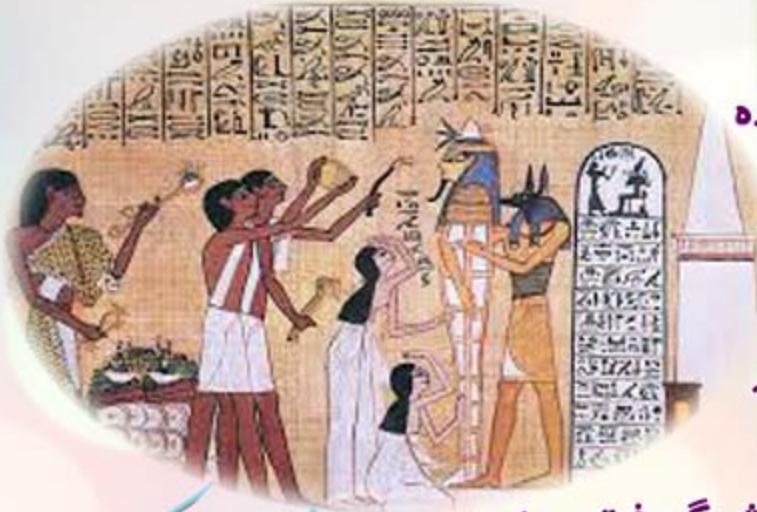
در بخش قبلی تا به این جا رسیدیم که ایزیس تابوت همسر خود را به مصر بازگرداند. پس از ماجراهایی، او بستگانش را فراخواند تا پیکر تکه شده همسرش را حیاتی دوباره بخشنده اینک داستان اولین مومیایی در مصر که به دست خواهران و برادران ایسیس انجام شد ...

آنوبیس شغال از مدتها پیش دارای این علم اسرارآمیز بود که به کمک آن می توانست کالبد بی جان را تا مدتی بی پایان، نگاه دارد و از پوسیدنش باز دارد. با این همه او کالبد را خشک و سخت و یخزده می کرد تا همزادش نتواند آن را

بلند کند و یا تکان بدهد و سپس به سرنوشتی تیره و تار محکومش می کرد. تحوت و ایزیس و حوروس بر آن می کوشیدند که او زیریس سرنوشت بهتری داشته باشد. آنان گذشته از مومیایی کردن جسد، مراسم مذهبی سحرآمیزی نیز به جای آوردند که به کالبد خشکیده زندگی تازه می بخشید. آنان بدین گونه به کار پرداختند:

ایزیس هر بار که پاره ای از کالبد دریده و پاره پاره او زیریس را پیدا می کرد، آن را جان دوباره می بخشید. او آن اندامها را در قالبی از موم و عطر و خاک آمیخته به گندم و بخور و گوهرهای گرانبها که به بزرگی او زیریس و همانند او ساخته بود، جای داد. سپس کارهای جادویی و سحرآمیزی با آن پیکر کرد. ایزیس و نفثیس به او گفتند: «تو سرت را باز یافتنی، تو گوشت هایت را به هم فشردی، رگ هایت به تو باز داده شدن، اندام هایت در پیگیری گرد آمدند». سیبرو، پدر او زیریس، بر این مراسم نظارت داشت و رع، مادینه خدایان، از آسمان عقاب و اروس را که چون تاجی بر پیشانی خدایان جای داشتند به زمین فرستاد تا سر او زیریس را به جای خود نهند و گردنش را استوار کنند.

تدیس با کفنه از کتانی بسیار لطیف پوشانیده شد. آن گاه ایزیس و نفثیس که جامه سوگ در برداشتند، گیسو پریشان کردند و مشت بر سینه کوختند و به زاری آوازی خواندند و از روان او زیریس به التماس درخواستند تا به پیکر باز یافته خود برگردد.

ایزیس پاهای کالبد مومیایی شده را در آغوش گرفت و چنین

همانند

(جشن هشتم)

ایزد بانوی سحر

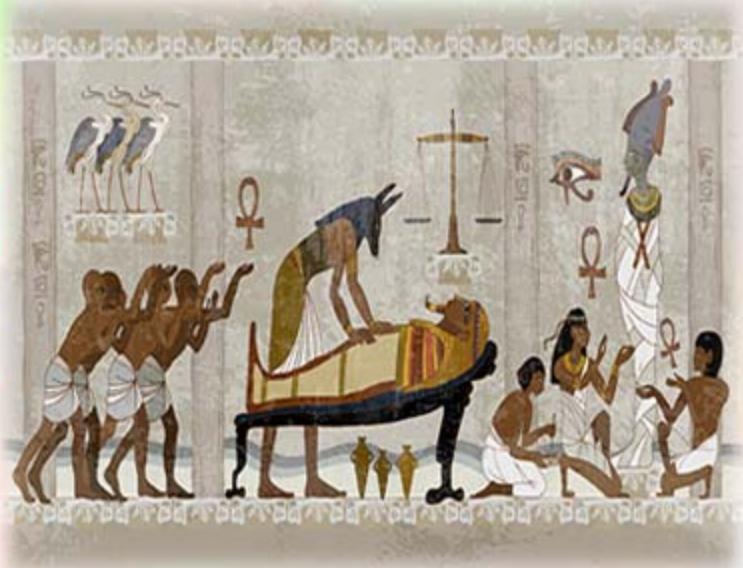

خواند: «به سوی خانهات بیا! دشمنات در اینجا نیستند. به سوی خانهات بیا! در من بنگر! این منم، خواهر تو که دوستش می‌داری! از من دوری مگزین! از من کناره مگیر! هم اکنون به سوی خانهات بیا! اگر من تو را در کنار خود نبینم دلم از غم و اندوه سرشار می‌شود. به سوی زنت بازگرد. ای آنکه دیگر دلی در سینهات نمی‌زند، به خانهات بازگرد! از من دوری مگزین! خدایان و مردمان در دوری تو گریانند و من تو را با گریه و لابهای که آوای آن تا آسمان بر می‌شود به سوی خویش می‌خوانم... آیا آوای مرانمی‌شنوی؟ این منم، ایزیس، موجودی که در روی زمین دوستش می‌داری و کسی را بیش از او دوست نمی‌داری.»

نفیس نیز روی مومیایی خم گشت و چنین خواند: «ای شاه زیبا! به سوی خانهات بیا تا دل مرا شاد و خشنود کنی. هیچ یک از دشمنات در اینجا نیست. همه دشمنات از پای در آمده‌اند. ببین، من در کنار تو ایستاده‌ام تا اندام‌هایت را نگهبانی و پاسبانی کنم... ای شاه و سرور ما به سوی ما بازآی و از ما کناره مگیر!»

پس آنگاه کفن دیگری از کتانی لطیف روی مومیایی انداختند و آن را با نوارهایی بستند و بر نوارها اشکال و صور مقدس نقش کردند و اوراد و اذکار جادو نوشته‌ند و تعویذهایی که جادویی نیرومند و کارگر داشتند، روی اندام‌های کالبد مومیایی شده نهادند و آنگاه بر تخته‌های تابوت

و دیوارهای گور صحنه‌هایی از زندگی زمینی و زندگی فراسوی گور تصویر کردند و سپس به خواندن اوراد و اذکار پرداختند تا او زیریس نیروی به کار بردن دیدگانش را برای نگریستن و دیدن، گوش‌هایش را برای شنیدن، دهانش را برای خوردن و سخن گفتن، دست‌هایش را برای

ماندن

(جشن هشتم)

ایزد بانوی سحر

حرکت دادن و اشاره کردن، پاهایش را برای راه رفتن، بازیابد. این اوراد و اذکار در «کتاب مدخل دهان» نوشته شده است.

آنان گذشته از این کارها در کنار تابوتی که جسم مومنیایی شده اوزیریس را در آن نهاده بودند، پیکره‌ای همانند چهره دوران زندگی اوزیریس ساختند و آن را به دست جامه پوشانندگان دادند. آنان مجسمه را به دقت بسیار آراستند و شستند و پاکش کردند و بخورش

دادند و عطرش زدند و روغنیش مالیدند و سفیدابش زدند و سپس با نوارهایی سبز و سرخ و زرد و سفید آن را پوشانیدند و جنگ افزارهایی به دستش دادند و تاج بر سرش نهادند و سرانجام چه با عقیق و گوهرهای گرانبهای دیگر و چه با زر، چلیپای دسته داری که نشانه زندگی بود، گردنبندها و بازو بندها و خلخالها و تعویذهایی که خاص دوراندن و از نیر و انداختن سث، دشمن و بد خواه او بود، آن را آراستند.

ادامه دارد...

همانند

صفحه ۸

لهاش زندگانی

لهاش زندگانی

در کلاس آنلاین فرزندم، زنگ نقاشی شروع شد. معلم توضیح داد که امروز نقاشی آزاد داریم. یک کاغذ بیاورید، مداد را در دست بگیرید و اجازه دهید خطوط هر طور که می خواهند کشیده شوند.

کودک بسیار نگران شد. نمی توانست چیزی خارج از چارچوب اصول نقاشی های همیشگی را تصور کند. کمی خودم را مشغول نشان دادم تا بینم می تواند بر احساسش غلبه کند و نقاشی بکشد؟

اما نتوانست و مرا صدای زد. به او گفتم به خودت اعتماد کن و دست از فکر کردن بردار. فقط مداد را روی کاغذ بگذار و بکش. دست او را گرفتم و اولین خطوط را کمک کردم.

به شوق آمد و نقاشی را ادامه داد. آنگاه معلم گفت: «خوب به خطوط نگاه کنید و ببینید چه اشکالی از میان آنها پیدا می کنید». مانگاه کردیم و چند حیوان دیدیم. او دیگر از سر شوق به هوا می پرید و در همان حال، زنگ می کرد.

در همین حین درس استاد درون از این رویای بیداری را دریافتیم؛ روح و دانستنی هایش همانند آن کودک هراسان از نقاشی آزاد است.

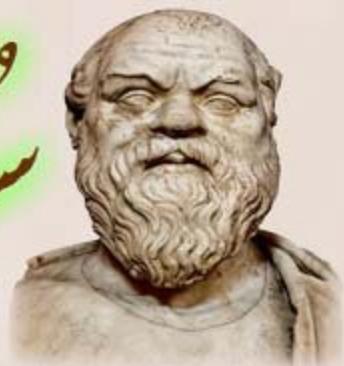
هنگامی که اعتماد کرد و بار دانستنی هایش را زمین گذاشت و با ندانستنی هایش آغاز کرد، طرح های الهی را در دفتر زندگی خود می بیند.

برگزار شده
برگزار شده

سقراط (بخش پنجم)

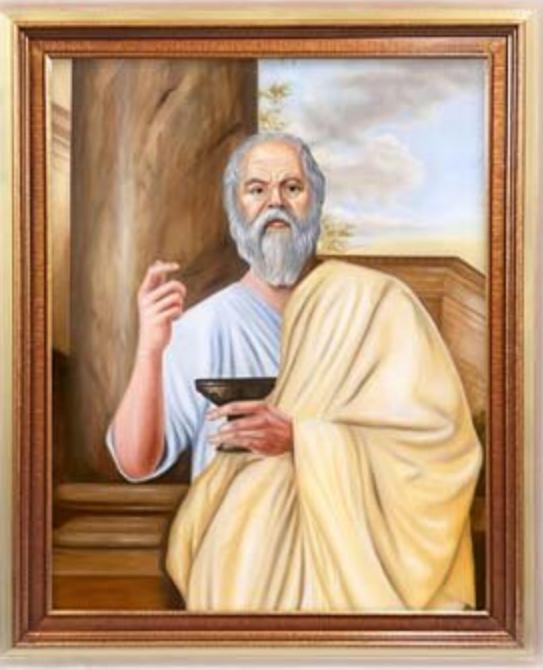
این سری مقالات بر اساس مدارک تاریخی عمومی تهیه شده است و منابع آن از کتاب‌های ایک نمی‌باشد. این مطلب صرفاً به این خاطر است که ما بدانیم، انسان‌ها این استاد ایک را چگونه دیده و توصیف کرده‌اند.

در بخش قبلی با روش بحث‌کردن سقراط آشنا شدیم و در این قسمت داستان مرگ او را می‌خوانیم.

سقراط مرگ را می‌پذیرد، بدون آنکه خشمگین شود یا کینه‌ای به دل بگیرد. او سؤال نمی‌کند که خدا به چه علت اجازه داده است که بدی در جهان به وجود بیاید و با آرامش ناشی از یقین و ایمان به حق زندگی می‌کند.

سقراط در این مورد گفته است: «ندانستن مثبت، مرا همیشه به نقطه‌ای راهنمایی می‌کند که در آنجا هستم، چون نیک را به عنوان حقیقت می‌شناسم و آنجا که مربوط به من است مطابق با آن عمل می‌کنم».

سقراط درباره ادایمونیون (ندای درونی، ندای ملکوتی) سخن گفته است که از زمان کودکی اش در لحظات اساسی، آن ندا او را از کارهای ناشایستی که می‌خواسته مرتکب شود، بازداشت کرده است. مثلاً در حالی که هیچ وقت او را وادار به کاری نکرده است. هر وقت سقراط می‌خواست وارد مجتمع سیاسی بشود، آن ندا او را باز می‌داشت. شاگردانی که او را ترک کرده بودند زمانی که می‌خواستند دوباره به نزدش برگردند، آن ندا اجازه نمی‌داد که سقراط بعضی از آنها را دوباره به شاگردی بپذیرد، در حالی که درباره بعضی دیگر ممانعتی نمی‌کرد.

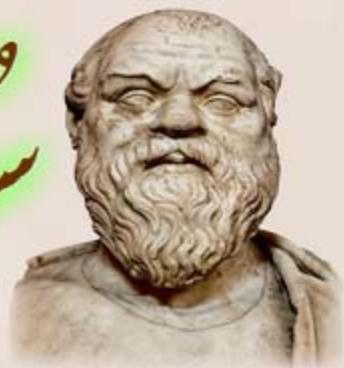

سقراط در روشنش بدون لحظه‌ای مکث سؤال می‌کرد و این کار را آنقدر ادامه می‌داد تا سؤال‌های بنیادی انسان به میان می‌آمد، بدون آنکه برای آنها پاسخی بدهد.

همان‌شماره
نهم

سقراط (بخش پنجم)

سؤالهایش باعث می‌شد که مردم مشوش شوند و در برابر او احساس حقارت کنند و به همین علت خشمگین می‌شدند و نسبت به او کینه می‌گرفتند.

سرانجام در سال ۳۹۹ ق.م سقراط را به دادگاه خواندند و تهمتی که به او زدند این بود که سقراط از قانون اطاعت نمی‌کند، زیرا خدایان آتن را نمی‌پرستد، بلکه به نوع تازه‌ای از خدایان اعتقاد دارد و جوانان را از راه به در می‌کنند.

اوج دفاع سقراط این بود: «خدا مرا موظف ساخته است که زندگی ام را وقف آزمودن خودم و دیگران کنم. این وظیفه را به عهده گرفته‌ام و به همین علت این تکلیف است که فرمان خدارا

به جا می‌آوردم، بدون آنکه از مرگ یا خطر بهراشم.

فرمان خدا را محترمتر از فرمان شما می‌دانم و تا جان در بدن دارم از جست‌وجوی دانش و آگاه‌ساختن شما به آنچه باید بدانید، دست برخواهم داشت و هرگاه یکی از شما را ببینم به عادت همیشگی می‌گوییم؛ ای مرد! با آنکه اهل آتن هستی، یعنی شهری که به دانش و نیرو، مشهورترین شهر جهان است، چطور شرم نداری از اینکه شب و روز در فکر و جست‌وجوی سیم و زر و شهوت و جاه طلبی باشی ولی در راه دانش و بهتر ساختن روح خود قدم بر نمی‌داری؟».

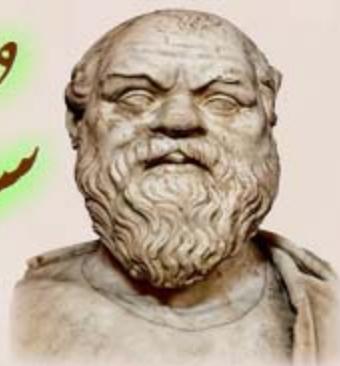
آنگاه به دادگاه می‌تازد و می‌گوید: «اگر مرا به مرگ محکوم کنید، شما بیش از من زیان خواهید دید. شما می‌توانید مرا بکشید یا تبعید کنید یا از حقوق اجتماعی محروم سازید و شاید این چیزها در نظر دیگران بدبوختی بزرگی باشد، ولی در نظر من این چنین نیست.

بدبخت کسی است که بکوشید تا کسی را برخلاف عدالت از میان بردارد. اگر من را از میان بردارید، به آسانی کسی را نخواهید یافت که مانند من از جانب خدا به یاری شما فرستاده شده باشد تا همواره شمارا

هشتمانه

سقراط (بخش پنجم)

بجنband و برانگیزد و سرزنش کند، ولی می‌دانم از سخنان من خواهید رنجید، مانند کسی که از خواب خوش بیدارش کرده باشند، برآشته خواهید شد و مرابه مرگ محکوم خواهید کرد و دوباره به خواب سنگین فرو خواهید رفت.»

سقراط نخواست که وظیفه الهی اش در پیمودن راه حق، در موافقت با بی‌حقیقتی عادی و رایج، گم شود. سقراط شهیدی راستین بود. تنها کسی می‌تواند مانند سقراط بی‌ریا و بدون نادرستی عمل کند و بمیرد که چون سقراط بیندیشد. حتی افلاطون هم حاضر نشد مانند سقراط عمل کند. سقراط بی‌خشش و شکایت مرد و آخر سخنانش این بود: «نه از مدعیان گله دارم و نه از آنان که مرا محکوم کردند». سقراط یقین داشت که مرد درستکار هیچ‌گاه بدی نمی‌بیند و خدایان سایه خود را از سر او برنمی‌دارند.

صحنه مرگ سقراط، تصویری است از آرامش ناشی از ندانستن، ندانستنی آکنده ازیقینی بیان نشدنی.

سقراط ساعاتی قبل از آنکه جام زهر را بنوشد، می‌خواهد با دوستانش صحبت کند و آنها را متقادع کند که در آن دم، سرنوشت خود را بدختی نمی‌داند.

او داستان قورا که پیش از مرگ زیباترین نفمه خود را می‌سراید، به یاد دوستان غم‌زده و گریان خود می‌آورد و می‌گوید: «گویی مرا ناتوان تر از قو می‌دانید که وقتی مرگ را نزدیک می‌بیند، از فرط شادمانی زیباترین نفمه خویش را می‌سراید، زیرا می‌داند که به زودی نزد خدایی خواهد شتافت که خدمتگزار آن خداست. من هم از پرستندگان و خادمان همان خدا هستم، به این علت نه در پیشگویی کمتر از قوه‌هستم و نه در روز مرگ، ترسوترا از اویم.»

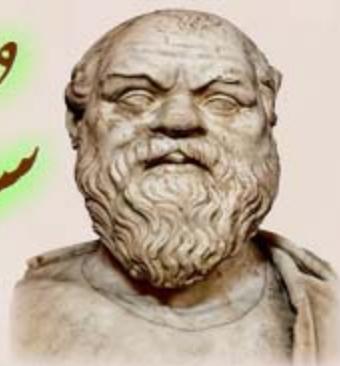
هنگامیکه سقراط دلایل مرگ‌ناپذیری روح را شرح می‌دهد، نشان می‌دهد که ایمان به مرگ‌ناپذیری روح که هیچ تردیدی

در آن ندارد، علت آرامش اوست. سقراط آشکارا می‌گوید که آدمی باید دل

باشند

سُقْرَاط (جنبش پنجم)

به دریا بزند و با اطمینان به مرگ ناپذیری روح، زندگی کند و خود را تسلیم آن کند.

مرگ سقراط تأثیرش را به صورت انفجار آمیز پدیدار ساخت. این حادثه شگفت، تکانی به دوستانش داد که یکباره همه خود را موظف می‌داند که سقراط را بشناسند. درباره سقراط گواهی بدھند و در راهی که سقراط به آنها نشان داده بود، سر در پی فلسفه بنھند. این جنبش سبب شد که نوشه‌های گوناگون درباره سقراط پدید آید و افلاطون بزرگ‌ترین نماینده این جنبش است.

معلوم شد که پیش‌بینی سقراط درست بوده است و دوستانش حاضر نبودند مردم را راحت بگذارند، با آن که از سقراط نه اثری مانده بود و نه نظریه و نه دستگاه فلسفی، ولی با مرگ او بزرگ‌ترین جنبش فلسفه یونان آغاز گردید که تا امروز ادامه دارد.

ادامه دار...

همایش نامه

بِنَامِ آزاد (بخششست)

روح آزاد است و یکی از ویژگی‌های بسیار مهم او برخورداری از آزادی است. درست است که از ذهن به عنوان ابزاری در زندگی روزمره‌اش بهره می‌برد، اما در طی روند رشد خود به سمت خودشناسی، به عنوان یک روح، اصول رفتاری یا دهارمای او بر اساس ویژگی‌های خرد، عشق، آزادی شکل می‌گیرد.

آزادی کلمه‌ای است که تمامی جنبه‌های زندگی را در بر می‌گیرد و مراتب استفاده و برخورداری از آن ارتباط مستقیم با رشد آگاهی فرد و در سطح وسیع‌تر، افراد یک جامعه دارد.

این اصل مطلقی است که در جهان‌های زیرین، حواس به شکلی مطلق عمل می‌کند. حواس و ذهن قدرتی یگانه دارند و در وحدت با ذهن کیهانی

همه چیز از جمله معنویات، مادیات و هر آنچه که در حواس می‌گنجد و خلق می‌شود، تعبیه شده است، اما نکته اصلی که در حواس خلق شده و وحدت یافته ذهن وجود دارد، آزادی است. در این قدرت مطلق حواس یا ذهن کیهانی، آزادی وجود ندارد، چون هر واحدی از حواس و فکر، پیشینه‌ای از گذشته دارد که طی قرارگرفتن در مدار زمان مکرراً بازنویسی می‌شود.

تمامی قدرت‌ها و حکومت‌هایی که برپایهٔ دیکتاتوری در طول تاریخ شکل گرفته‌اند، متأثر از حواس و ذهنی است که تحت تأثیر ذهن کیهانی عمل می‌کنند. در واقع ذهن کیهانی قدرت حاکم است و میل به قدرت طلبی را تزریق می‌کند. به عنوان مثال در رأس امور یک جامعه و از طریق نفوذ در گرایش‌های افراد آن جامعه به یک ایدئولوژی، می‌توان آن را دستاویزی برای اعمال زور و کنترل قرار داد. طبیعی است چنین جامعه‌ای از طریق این تزریقات والقات به زانو درآمده و تسليم می‌شود. در واقع تسليم ترس و وحشت حاکم، شده است، زیرا خاصیت قدرت طلبی و حاکمیت و کنترل نمودن آحاد جامعه تنها از طریق ایجاد ترس و ارعاب و خفغان است، اما تحول و

بِنَامِ آزاد (بخشنخت)

دگردیسی در آگاهی همواره سیر صعودی دارد و نمی‌تواند در بند و اسارت و خفغان حاکم باقی بماند. این حباب آگاهی روح است که در نقطه عطفی به نام بیداری می‌شکافد و او مانند تیری از کمان به سمت کسب آزادی اش حرکت می‌کند، چون ویژگی روح برخورداری از آزادی است. روحی که به دنبال کسب و رسیدن به ویژگی‌های اصیلی اش باشد، همواره از حمایت روح مقدس برخوردار خواهد بود، زیرا عملکرد روح مقدس و طبیعت صوت همواره زنده و آزاد است، چون منشاتداوم حیات را در خود دارد. بنابراین آزادی سهم طبیعی هر مخلوقی است، بستگی دارد چگونه و با چه روش‌هایی از آن استفاده نمود و مسئولیت آن را به عهده گرفت.

چرا که پذیرفتن مسئولیت اعمال، اولین قانون
مهم آزادی است.

به عهده گرفتن مسئولیت انتخاب‌ها و احساس
تعهد نسبت به آنها، آزادی بیشتری را به ارمغان
خواهد آورد و صرفاً آزادی بدون مسئولیت‌پذیری،
معنایی ندارد.

در اطراف ما هر آنچه هست و با ما زندگی
می‌کند بخش‌های متفاوت آگاهی پیشین و اکنون
ماست. این قانون الهی است که به ما آزادی
می‌دهد و حاصل این آزادی تماماً انتخاب‌های
ماست و این منصفانه است. مسئولیت انتخاب‌هایمان
را به عهده بگیریم و چیزی از خداوند
درخواست نکنیم.

به افکارمان آزادی دهیم تا تراوش کنند، اما به آنها اجازه تأثیرگذاری بر رفتار و کنترل اعمالمان را ندهیم، زیرا کسی که نیاموخته است تمامی کارهایش را با فراغت فکر و آرامش انجام دهد، هنوز درکی از آزادی و مسئولیت‌پذیری را تجربه ننموده است.

برکت باشد

او سه دارد...

بِنَامِ آزاد

نفسانیا

(بخش سوم)

لوبها، طمع

ذهن، یک شیء اتوماتیک است و همهٔ هوشیاری، فهم، نور و قدرت، از روح می‌آید.
و چون این دنیا، مسکن و موطن روح نیست، بنابراین همهٔ تن‌پوش‌ها، باری است بر شانه‌های روح و بر او سنگینی می‌کند و قدرت تجلی و نور او را خاموش می‌کند.

از زمانی که اولین تمدن بشر شکل گرفت، طمع انسان به سوء استفاده از قدرت معنوی برای کنترل و حکم راندن بر مخلوقات خدا آغاز شد؛ از طریق پنج نفسانیات، از طریق آرزوها یش، ترس‌ها، نگرانی‌ها و نیاز‌ها یش اسیر و قربانی طمع شد.

عملکرد طمع مقید کردن ما به چیزهای مادی است؛ به طوری که همچون ابری جلوی دید روح را از ارزش‌های دیگر می‌گیرد.

از نشانه‌های لوبها یا طمع می‌توان دروغ‌گویی، دورویی، جعل، تظاهر، سرقت، رشوه‌خواری و انواعی از حیله‌های گوناگون را نام برد.

سری ریبازار تارز می‌گوید:

«آرزو، جانوری است که در سرزمین انسان‌ها می‌گردد تا قربانی خود را پیدا کند. آرزو، حتی در لحظات مرگ هم از قربانی خود دست بر نمی‌دارد.»

همچنین آرزو و خواسته‌ها توجه انسان را به موضوعات ادراک حسّی معطوف می‌کند و هنگامی که حواس بر ذهن قالب شد، روح به برده‌گی ذهن، تن خواهد داد.

اما رهاسدن از قید آرزوها قدمی است بسیار بزرگ به سوی جهان‌های معنوی.

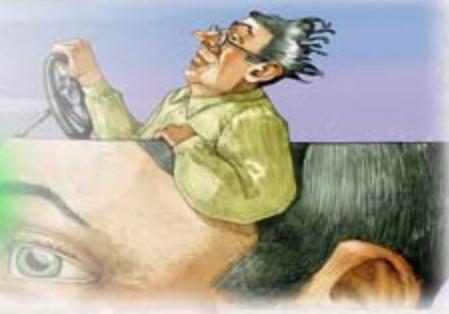
افرادی که در وضعیت توانایی‌های معنوی هستند، از بیشتر خواسته‌های زندگی‌شان چشم پوشیده‌اند.

نفسانیات

(بخش سوم)

شناخت نفسانیات در اک، یک مبحث بسیار مهم است، زیرا دیدگاه تعالیم اک، نسبت به چگونگی برخورد با نفسانیات و شناسایی و شناخت آن بسیار متفاوت با سایر مکاتب دیگر است. برخلاف آن چیزی که در مکاتب دیگر به تذهیب نفس و یا نابود کردن و یا مهار کردن نفس می پردازند، در تعالیم اک به این صورت نیست.

نفس را نمی توان نابود کرد و یا در حالت خفقان قرار داد.

نفسانیات بسیار طبیعی است و در ذهن وجود دارد و یکی از بخش های مهم خود ذهن است و چون ذهن کالبدی است به دور روح، این نفسانیات به قوت خود همیشه هستند.

ولی در تعالیم اک، آنها را کنترل می کنیم.

سری ریبازار تارز می گوید:

«نفسانیات مثل اژدهای هفت سری است که یک سر آن را بزنیم، سرهای دیگر آن هنوز وجود دارند».

به این دلیل مهار کردن نفسانیات در تعالیم اک با کنترل کردن آن انجام می شود و نه سرکوب آن.

در جهان های تحتانی دو نیروی مثبت و منفی وجود دارد.

مانمی توانیم در زندگی خیلی مثبت و یا خیلی منفی عمل کنیم. در تعالیم اک مانه از نیروی مثبت تأثیر می گیریم و نه از نیروی منفی، بلکه در میانه آنها و در حالت تعادل، خود را قرار می دهیم.

این اولین میزان برای کنترل نفسانیات و ذهن است.

به طور مثال، برای کنترل کردن نفسانیات که به صورت زنجیره نیز با یکدیگر در ارتباط و تأثیرپذیر هستند، بهترین روش، روش استادان اک است و آن روش سعی و خطاست.

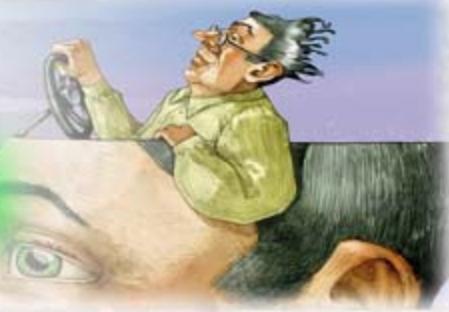
به طور مثال؛ کسی که در میان نفسانیات خود، طمع او، قوی تر است، به صورت سعی و خط، آن را کنترل می کند. مهم نیست که گاهی اشتباه می کنیم، مهم این است که یاد بگیریم آن را کنترل کنیم. و اگر بتوانیم نفسانیات را کنترل کنیم برترین

نفسانیا

(بخش سوم)

مسیرهای روشنگری برای مان آشکار می‌شود.

عدم کنترل نفسانیات، فرصت دادن به طمع، آرزوها و امیال، به خشم فرصت انگیزش می‌دهد و توهی ایجاد می‌شود که حاصل آن مجموعه‌ای از احساسات و خاطرات سردرگم است...

این روند، عشق ما را به خدا از بین می‌برد.

اما چنانچه روش استادان ایک را آموخته باشیم و آن را به صورت انضباط به کار بگیریم، می‌توانیم از طمع، آرزو، زیاده‌خواهی و مجموعه نفسانیات و دردهای آن رها و آزاد شویم.

زندگی در این جهان بازیچه خواسته‌ها و امیال است. باید مراقب بود و در مقابل رنگارنگی و طمع به آنها مقاومت نمود و این شرط به تعادل رسیدن است تا روح در وجود الهی بیدار گردد و هر آنچه آرزوست، هر نوع تمایل معنوی و حتی خدارا نیز آرزو نکند.

او دیگر روحی است بیدار در وجود الهی و در آزادی معنوی به سر می‌برد.

پس بدین گونه است که خویش را می‌یابد و در مقابل عشق الهی دیگر آرزویی نخواهد داشت.

ادامه دارد...

همانند

مزاچ شناسی

(بخش دوم)

در بخش قبلی با انواع مزاج در طب سنتی ایرانی آشنا شدیم و در این بخش به ادامه مطلب می‌پردازیم.

اما مسئله‌ای به نام سوء مزاج یا غلبه مزاج وجود دارد که باعث عوارض و بیماری‌هایی می‌شود. عوامل مختلفی در سوء یا غلبه مزاج تاثیر دارند که عبارتند از:

شغل: بر اساس شغل ممکن است یکی از اخلاق چهارگانه از حد تعادل خارج شود. به عنوان مثال شخصی که در پمپ بنزین کار می‌کند به علت اینکه بوی بنزین سرد و خشک و سوداوی است، ممکن است به مرور زمان سودای خون فرد افزایش پیدا کند و شخص دچار غلبه مزاج سودا شود. یافرده که در محیط گرم مانند کوره یا نانوایی کار می‌کند، ممکن است دچار افزایش صفرادر خون شود و احتمال اینکه دچار سوء مزاج یا غلبه صفراء شود، زیاد است.

خوراکی‌ها:

عاملی که می‌تواند باعث سوء مزاج در شخص شود، مواد خوراکی هستند. خوراکی‌ها مزاج مختلفی دارند و هر کدامشان می‌توانند میزان خلط‌های چهارگانه را در بدن افزایش دهند و شخص را دچار سوء مزاج کنند. به عنوان مثال مواد تندی‌های مانند خرما، گردو، زنجیل و... می‌توانند غلبه صفرایجاد کنند.

به طور کلی غلبه هر کدام از اخلاق در بدن می‌تواند باعث ایجاد بیماری شود. به عنوان مثال کسی که غلبه صفرا دارد می‌تواند دچار بیماری‌هایی مانند کهیر و خارش بدن و حالت عصبانیت و پرخاشگری شود که معمولاً با متعادل کردن صفرایین علائم برطرف می‌شود. یا افزایش سودای خون می‌تواند باعث بیماری‌های فقریزی کرد.

مزاچ شناسی

(بخش دوم)

فکری مانند وسواس، بیماری‌های ذهنی، استرس و اضطراب یا خشکی پوست و بدخوابی و یا بی‌خوابی شود. پس باید بر اساس مزاج خود تغذیه مناسب داشته باشیم تا دچار سوء مزاج نشویم.

اعراض نفسانی (حالت روحی؛ روانی):

یکی دیگر از عوامل سوء مزاج اعراض نفسانی است. مثلاً کسی که در ساعات زیادی از روز در حالت عصبانیت و خشم قرار دارد می‌تواند دچار غلبهٔ صفر را شود. یا شخصی که مدام در حال غصه خوردن است ممکن است دچار غلبهٔ سودا شود.

ورودی‌های دیداری و شنیداری: افرادی که مدام موزیک‌های غمگین گوش می‌کنند یا فیلم‌های غمگین تماشا می‌کنند می‌توانند در سوء مزاج‌شان تأثیر گذارد و افراد را دچار بیماری‌های گوناگون کند.

در طب سنتی ایرانی مزاج افراد بر اساس خصوصیات ظاهری و خصوصیات اخلاقی نیز شناخته می‌شود. در ادامه به نحوه تشخیص و باید و نباید های هر مزاج پرداخته می‌شود:

مزاج صfra (گرم و خشک): افراد صفر اوی استخوان‌بندی درشت دارند، لاغر و عضلانی هستند. موهای خشک، فرفی و معمولاً کم پشت به رنگ مشکی یا قهوه‌ای و معمولاً پوست خشکی دارند و رنگ پوست آنها سبزه متمایل به زرد است. این افراد خیلی پرمو یا کم مو نیستند و پراکندگی مو در بدن آنها متعادل است. معمولاً عروق بر جسته‌ای دارند و گرم‌دار قسمت بالای بدن‌شان بیشتر است به همین دلیل زود عصبانی می‌شوند و حالت پرخاشگری پیدا می‌کنند و البته این حرارت خیلی زود فروکش می‌کنند و آرام می‌شوند. افرادی که دارای این مزاج هستند به شدت گرمایی هستند و در تابستان دچار مشکل می‌شوند. از این رو در اکثر مواقع دچار عطش و خشکی دهان می‌شوند.

فَرَّارِزْ رَكْ

بِهِ مَهْنَامَه

مزاچ شناسی

(بخش دوم)

افراد با مزاچ صفراء معمولاً ضریب هوشی بالا و حافظه خوبی دارند. سخاوتمند، رک گو و بسیار عاطفی هستند. اشتهای خوبی دارند و زیاد غذا می‌خورند، اما چون طبعشان گرم و خشک است، اکثر آدچار اضافه وزن نمی‌شوند. از نظر فیزیکی بسیار فعال و سخت‌کوش هستند و جنب‌وجوش زیادی دارند. معمولاً زود از تصمیم خود منصرف می‌شوند و تصمیم دیگری می‌گیرند. غالباً انرژی آنها صد و گاهی هم صفر است؛ یعنی خیلی پرانرژی و یا خیلی کم انرژی هستند و خیلی کم پیش می‌آید که حد وسط باشند. روابط اجتماعی خیلی خوبی دارند، زود ارتباط ایجاد می‌کنند و معمولاً پرحرف هستند. تحمل گرمابرای آنها مشکل است، خواب زیادی

ندارند و با پنج الی شش ساعت خواب در شبانه روز کاملاً سرحال می‌شوند. افراد با مزاچ صفراء معمولاً در شغل‌هایی که نیاز به فکر و ضریب هوشی بالا دارد، موفق‌ترند و بسیاری از مخترعین و مکتشفین، مزاچ صفراء‌ی دارند. کارهایی که نیاز به هوش و محاسبه و پردازش زیاد دارد، برای این افراد مناسب‌تر است، اما مدیران خوبی نیستند، چون زمانی که انرژی آنها به صفر می‌رسد، نمی‌توانند کارهای را به درستی مدیریت کنند.

این افراد باید گرمی به اندازه تعادل مصرف کنند، اما اگر زیاد مصرف کنند دچار سوء مزاچ صفراء می‌شوند و مشکلاتی مانند کهیر و خارش در بدنشان ایجاد می‌شود و آستانه تحمل آنها کاهش پیدا می‌کند و بیشتر عصبانی می‌شوند. پس باید خوراکی‌های خیلی گرم و تند را به اندازه تعادل مصرف کنند.

۲۱ صفحه
ماهnamه فرهنگی

مزاج‌شنا

(بخش دوم)

افراد صفراء حوصله کمی دارند، بنابراین کارهای تکراری برای آنها خوشایند نیست و در این مدل شغل‌های دچار مشکل می‌شوند.

از دیگر ویژگی‌های مزاج‌صفراوی این است که این دسته از افراد تمایل زیادی به خوردن ترشیجات مانند ترشک و سرکه و لواشک و... دارند. همچنین از دیگر عادات غذایی این گروه این است که تمایل زیادی به خوردن غذاهای سرد نظیر خیار و کاهو و هندوانه دارند و تمایل به خوردن شیرینی‌جات در آنها بسیار کم است.

مواد غذایی مفید برای این افراد سیب، شاتوت، اسفناج، خیار، زردالو، کدو، زرشک، انار و هلو و نوشیدنی‌هایی مانند شربت لیمو، ماءالشعیر طبی و شربت سکنجیین می‌باشد. آناناس، موز، ادویه‌های تند، انجیر، گردو، غذاهای سرخ‌شده، گوشت قرمز، خربزه و فندق از جمله مواد غذایی مضر و بد برای این افراد می‌باشد.

رواشه دارو...

سے کے مکہ شیخ امت، بازید از برائی حج و عکسره می دوید

ابا یزید رحمة الله عليه به حج می رفت و او را عادت بود که در هر شهری که درآمدی، اول زیارت مشایخ کردی و آنگاه کاری دیگر.

**گرمی شستی که اندر چکیست
کو برار کان بصیرت میکیست**

تارسید به بصره، به خدمتِ درویشی رفت.

گفت با ابا یزید: «کجا میروی؟».

گفت عکز م تو جا اے بازید رخت غُربت را کجا خواهی شد

گفت: «به مکہ، زیارت خانہ خدا».

گفت: «با توزادہ راه چیست؟».

گفت قصہ کعبہ دارم اپنے
کفت ہیں با خود حجہ دار را وہ پڑھے

گفت: «دویست درم». گفت

گفت دارم از درم نہ ترہ دیوست
نکب بستہ تخت بر کوشہ ریدت

گفت: «برخیزو هفت بار گرد من
طواف کن و آن سیم را به من ده». طواف

گفت طوفی کن بکسر مه ہفت با
وین نکوتراز طواف حج شما
وان درم ہے پیش من نہ ای جوا
دان کہ حج کر دی و حاصل شدم را

برجست و سیم بگشاد از میان، بوسه داد و پیش او نہاد.

فَسَرَ زَكَرْنَ
مَاہِنَامَه
هَمَسَ

صفحہ ۲۴

در از مولانا

بایزید آن نکسته ها را هوش داشت همچو زرین حلقه اش دگوش داشت

گفت با ابا یزید: «آن خانه خداست و این دل من، خانه خدا،
اما بدان خدایی که خداوند آن خانه است و خداوند این خانه که
تا آن خانه را بنا کرده‌اند، در آن خانه در نیامده است و ازان روز که
این خانه را بنا کرده‌اند، از این خانه خالی نشده است.

چون سر ایدی خدا را دیده
گرد عرصه صدق برگردیده
خدمت من طاعت و حمد خداست
تاسپنداری که حق از من خداست

بن گن فنه از گناب
من بنوی می گنی

ماه نامه
هار

بنام بُن

نشریه هامسا ماهنامه فرزندان اک متعلق به بنیاد بُنی فرزندان اک می باشد. این مؤسسه در کالیفرنیا آمریکا و چند کشور دیگر به صورت رسمی ثبت شده و دارای مجوز فعالیت می باشد. تمامی حقوق معنوی و مادی آثار فرزندان اک اعم از ترجمه کتاب سخنرانی و کتاب نوشته شده، مقالات، ستسنگها و کارگاهها متعلق به اک (بُنی) و بنیاد بُنی فرزندان اک، از جمله کتابهای نوشته شده توسط بنیان‌گذار مؤسسه و متعلق به فرزندان اک است. بنابراین هر نوع استفاده از این آثار بدون هماهنگی با تیم مدیریت بنیاد بُنی، تخلف معنوی محسوب شده و پیگیری خواهد شد.

مطالب این شماره نشریه برگرفته شده از مقاله‌ها و ستسنگ‌های واصلین برتر، مهدیس‌ها و آراهات‌های مجموعه بنیاد بُنی، تجارب فرزندان، کتاب‌های اک، سایت‌های ویکی پدیا و خبری می باشد. این مطالب توسط تیم نشریه جمع آوری، ویرایش و به مقاله بدل گشته است.

افزون بر آن، مقاله‌ها و مطالب دیگر بر مبنای تحقیقات و دریافت‌های فرزندان اک و توسط ایشان تهیه شده است. ضمناً بعضی از تصاویر استفاده شده در مقالات توسط فرزندان اک طراحی و ترسیم شده است.

در صورتیکه که مایل هستید تجارب معنوی شما هم در شماره‌های بعدی نشر گردد، تجارب ارزشمند خود را به کاربری روابط عمومی در پیام‌رسان تلگرام ارسال بفرمایید. ضمناً چنانچه شعر، مقاله و یا مطلبی مرتبط با اک و یا مرتبط با مطالب نشریه، توسط شما تهیه شده است و مایل به انتشار آن در نشریه هستید، می‌توانید آنها را به همین کاربری ارسال فرمایید.

همچنین می‌توانید نظرات و انتقادات خود را با ما از طریق همین کاربری یا ایمیل موسسه مطرح بفرمایید و یا برای آشنایی بیشتر با تعالیم بُنی (اک)، مارا در وبسایت و صفحات شبکه‌های اجتماعی همراهی فرمایید.

وبسایت بُنی : www.Bani-foundation.com

وبسایت کی اونکار : www.Ki-onkar.com

روابط عمومی : T.me/Bani_Pr

ایمیل روابط عمومی : Banifoundation.pr@gmail.com

لینک کانال‌های مجموعه : <https://linktr.ee/banifoundation>

برکت بُن

